

Machu Picchu

Petra Orječová

Ve vzdálenosti 112 kilometrů od Cuzka v nadmořské výšce 2450 m leží kultovní místo Machu Picchu, které je chráněno 4 horskými štíty. Toto dlouhou dobu zapomenuté místo se nachází čtyři sta metrů nad řekou Urubamba a v roce 1911 je objevil archeolog z Yaleské univerzity Airam Bingham. Ten se zprvu domníval, že našel bájně město **Vilcabamba**. Nebyl profesionálním archeologem, ale miloval tajemství And. Jeden vesničan ho zavedl na místo, kterému říkal Machu Picchu, nebo-li Starý vrchol. Na tomto místě objevil obrovský komplex dávno opuštěných a zapomenutých staveb. I když bylo místo hustě zarostlé, přesto byl uchvácen dokonalostí staveb, které se vyrovnávaly nejkrásnějším kamenickým dílům na světě. Rok na to zorganizoval expedici, která místo pomalu odkrývala. Bylo zde nalezeno velké množství keramiky a předmětů z bronzu, stříbra a mědi.

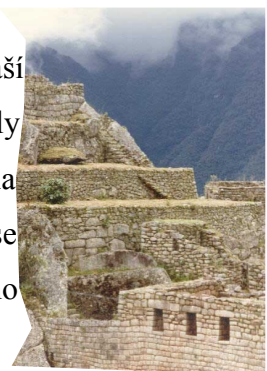
Přesný vznik Machu Picchu není znám. Spekuluje se, že mohlo být zbudováno někdy v první polovině patnáctého století, a že sloužilo jako náboženské a kultovní centrum. Machu Picchu bylo komplexem chrámů, paláců, observatoří a sídlem vládnoucích tříd. Údajně zde pobývalo na tisíc lidí. Podle nalezených kosterních pozůstatků to měly být v devadesáti procentech pouze ženy. Ale tato teorie byla vyvrácena opakovaným průzkumem kosterních pozůstatků. Ten odhalil, že poměr pohlaví v populaci odpovídal normálnímu rozložení. Zajímavější je, že většina nalezených lidských pozůstatků prokazovala stáří 30 až 35 let. Lidé zde umírali přirozenou smrtí poměrně mladí. Jiné prameny považují Machu Picchu za jakousi inckou „univerzitu náboženství“ nebo za rodiště zakladatele incké říše.

Machu Picchu bylo mimo jiné i centrem uctívání Slunce, a tak zde pobývaly hlavně takzvané **Sluneční panny** – krásné dívky, které byly už v útlém dětství předurčeny pro hlavní představitele incké populace. Dívky byly vychovávány v kláštrech, kde se jim dostalo patřičného vzdělání a kde se také naučily potřebné dovednosti. Když dospěly, sloužily svým ženským půvabem vyšším hodnostářům, popřípadě se stávaly jejich druhými manželkami. Ty, které se rozhodly stát nevěstami Slunce, na znamení své věrnosti slunečnímu bohu se zdobily bílým závojem a zlatým šperkem zvaným **corivincha**.

Několikvrstevný komplex budov a chrámů (asi 200), dokonale architektonicky zpracovaných, byl vystavěn bez použití malty. Tyto chrámy jsou rozestavěny na širokých terasách podél centrálního náměstí. Náměstí rozděluje město na dvě části. Jedna část byla pravděpodobně obytná, zatímco druhá sloužila k náboženským a obřadním účelům. V této části se nachází velké množství impozantních staveb jako je Chrám slunce, známý také jako El Torreón – polokruhová věž s výklenky a okny, která mohla být observatoř, dále Hlavní chrám, Chrám tří oken a nejvyšším bodem je slavná Intihuatana (lapač slunce). V obytném areálu na východní straně jsou ulice, schodiště, rozvody vody a další různé stavby. Stavby charakterizují okna a dveře ve tvaru lichoběžníku, které jsou typické pro inckou architekturu. Nejvíce fascinuje dnešního návštěvníka dokonalost kamenické práce.

Inkové použili pro toto velkolepé dílo jen dokonale opracované žulové kvádry, které do sebe zapadaly s takovou přesností, že mezi ně nebylo možné zarazit ani nůž. Pro Machu Picchu, a pro Inky vůbec, mělo Slunce opravdu velký význam. Tento fakt dokazuje i už zmíněná **Intihuatana**, zvláštním způsobem tvarovaná kamenná skulptura, jejíž název bychom mohli volně přeložit jako „místo na kterém je připoutáno Slunce“.

Existují teorie, že toto kamenné seskupení, které nemá nikde jinde na naší planetě obdoby, sloužilo jako astronomická observatoř, v níž se prováděly nejrůznější výpočty týkající se pohybu Slunce a jeho fází. Je zcela pravděpodobné, že tento komplex byl využíván zvláště v souvislosti se zimním slunovratem, při kterém Inkové volali po návratu slunečního kotouče.

Odpověď neexistuje ani na otázku, proč a jakým způsobem toto město zaniklo. Inkové opustili Machu Picchu ještě dříve, než do jejich hlavního města Cuzka v roce 1533 dorazili Španělé. Jedna teorie se přiklání k tomu, že město bylo dobyté a vypleněno okolními kmeny, jiná teorie tvrdí, že bylo postiženo hladomorem. Jedna z nalezených ženských koster vykazovala příznaky syfilisu a je nepravděpodobné, že by na tom tak tato žena byla sama.

Hlavní důvod opuštění města nevíme, ale stejně tak nevíme ani důvod jeho vzniku. Celková stavba města mohla probíhat kolem roku 1500 n. l.

Cuzco

Cuzco je město na jihu peruánských And. V současnosti je Cuzco zařazeno na seznamu světového dědictví UNESCO.

Podle legendy bylo Cuzco založeno ve 12. století prvním Inkou Manco Capacem jako hlavní město Incké říše. Odtud vycházely cesty do čtyř světových stran obrovského impéria, které se rozkládalo od dnešního Ekvádoru až po severní oblasti Čile.

Společnost byla rozdělena do 3 skupin: kněží, šlechta a vesničané. Zvláštní skupinou byli yanacuna – určitý druh otroků, kteří pracovali výhradně na polích..

Město bylo zbudováno do podoby posvátného zvířete pumy, jehož břicho tvořilo rozsáhlé náměstí – pupek země a zároveň pupek světa (kečuánsky Qusqu – pupek či střed). V roce 1460 největší město Jižní Ameriky (kolem 200 000 obyvatel). Dnes toto náměstí obklopují koloniální arkády, slavná katedrála s černým Kristem, patronem města, a jezuitský chrám, v němž pozorné oko českého turisty spatří na stěně vymalovaného Jana Husa ve společnosti dalších kacířů. Mnohé z budov stojí na základech inckých paláců, zbudovaných bez pojící malty z obrovských kvádrů, které byly velmi dobře zpracovány, jak už jsem zmínila... Křesťanský kostel a dominikánský klášter Santo Domingo stojí na základech, které kdysi patřily nejskvělejšímu chrámu Incké říše, nazývanému Coricancha – Zlatý dvůr. Byla to stavba plná zlata, chrámové zdi byly pokryty sedmi sty zlatými deskami. Na dvoře rostla tráva, květiny a kukuřice celé ze zlata, zlatí byli ptáci i pasoucí se lamy, kovově zlaté slunce ozařovalo děti a ženy stvořené z ryzího zlata. V 16. století bylo vypáleno a poškozeno zemětřesením.

Sacsahuaman

Několik kilometrů od Cuzca se nachází stavba, která byla pravděpodobně vybudována na troskách mnohem starší stavby. Tři na sebe položené plošiny jsou vysoké 18 metrů a stojí na nich trojitá zeď z velkých žulových bloků. Jeden z těchto bloků je vysoký 7,5 metru a váží asi 350 tun. Někteří soudí, že to byla pevnost, jiní, že obřadní místo nebo astronomická observatoř. Toto místo každého jistě ohromí, zvláště když si uvědomíme, že nejbližší lom byl vzdálený několik stovek kilometrů.

Bibliografie:

Primární zdroje:

Amerika v proměnách staletí, Josef Opatrný, Libri 1998, ISBN 80-85983-42-7
Imagen del Perú en el mundo, Carlos Felipe Cortázar Balta, Editorial Publicidad y Guías del Perú, S.C.R.L. 1996

Sekundární zdroje:

www.inkove.wz.cz

www.tajemno.com

cs.wikipedia.org

es.wikipedia.org

www.rae.es

www.tajemstvi.mysteria.cz

www.idnes.cz